

Mig miler de religiosos per festejar l'Any de la Vida Consagrada amb realisme i esperança

Dg, 10/05/2015 per Catalunya Religió

(Jordi Llisterra -CR) Alegria, esperança, missió, fraternitat, pregària, perifèria i profetisme. Són set aspectes a celebrar de la vida consagrada i que van posar com a testimoni personal set religiosos i religioses en l'acte central de celebració de [l'Any de la Vida Consagrada](#) a Catalunya. Aquest dissabte a la Salle Bonanova de Barcelona es van aplegar més de mig miler de religioses i religiosos convocats per la Unió de Religiosos de Catalunya (URC). Representen el principal actiu pastoral de Catalunya, que compta amb més de 6.500 membres de les diverses institucions de vida consagrada.

Una celebració que no va deixar al marge les dificultats de la vida consagrada a Europa, com la disminució d'efectius, l'envelliment i la manca de vocacions. "Un temps que ens resulten difícils de comprendre", deia l'arquebisbe **Santiago Agrelo** en la missa que va obrir la celebració de dissabte. Un temps en que "Jesús com a polític no s'emportaria cap vot" perquè enlloc de basar-se en la demoscòpia "et demana la vida".

L'eucaristia va ser presidida per una de les frases que el papa **Francesc** ha adreçat als religiosos en la convocatòria de l'Any de la Vida Consagrada que engany celebra tota l'Església: "És necessari mirar el passat amb gratitud, viure el present amb passió, i abraçar amb esperança el futur"

Només els cecs no ho veuen

L'arquebisbe franciscà de Tànger, el gallec Santiago Agrelo, va ser el protagonista de la jornada amb la ponència central. Una intervenció realista i esperançada des de l'experiència de minoria en un [diòcesis al Marroc](#), amb els pobres i la immigració com a referent, alhora que amb un to jovial i irònic. "T'has fet vella, vida religiosa" va afirmar davant d'un auditori no precisament juvenil.

Però per Agrelo "només un cec no veu que ens trobem en condicions òptimes per sortir a la missió: som pocs i amb data de caducitat. No ens queda més força que la nostra debilitat". És la conclusió d'Agrelo després de denunciar que s'ha "malgastat massa energies en mantenir el que és vell" i que "la vida religiosa seria un desastre si haguéssim tingut les vocacions que voldríem".

Agrelo va sustentar la oportunitat que aquesta pobresa representa per la vida consagrada en el fet que "els raonaments de Déu no s'assemblen als nostres" i que "potser porgant-nos Déu ens reclama el lloc que li correspon". Per l'arquebisbe de Tànger si "hem de fer veure la glòria de Déu en allò petit, ¿encara no ens sentim prou petits?"

Amb referències a diverses promeses bíbliques, Agrelo veu "el camí marcat". I no

és altre que buscar la identitat "caminant a la trobada amb els pobres". "Hem rebut la bona notícia per als pobres" i "si no ens trobem amb els pobres, no ens trobarem amb l'Evangelí".

Música i testimoni

L'acte al teatre de la Salle Bonanova el va obrir [una intervenció](#) del president de la URC. El claretià **Màxim Muñoz** va demanar també "ser més agosarats" en el treball conjunt entre congregacions; implicar-se tots en allò que exigeix "la conversió pastoral que demana el papa Francesc"; i com a religiosos ser capaços de "contagiar l'alegria al poble del costat".

La música i els testimonis també van omplir l'acte. El marista **Manuel Castillo**, la dominica de l'Anunciata **Rosa M. Picas**, la vedruna **Laura Riudavets**, el franciscà **Josep M. Massana**, la carmelita descalça **M. del Carmen Montcerdà**, la Teresiana **Viqui Molins**, i el claretià **Joan Soler**, van ser el set religiosos que van oferir un breu testimoni sobre el sentit de la vida consagrada. I diversos fragments populars d'òpera van donar-hi un to festiu amb dues veus de qualitat, la soprano **Laia Camps Farrés** i el tenor **Joan Martínez Colàs**.

El cardenal **Lluís Martínez Sistach** va anar a fer una salutació a l'inici de l'acte. L'arquebisbe de Barcelona va remarcar el sentit que continua tenint la vida religiosa i el que aporten a l'Església: "Què seria una diòcesis sense la vida consagrada: doncs seria pobre". Durant tota la trobada els va acompanyar el director general d'Afers Religiosos, **Enric Vendrell**. La celebració es va tancar amb un dinar.